

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 244/2026
23.04.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бојана Стевановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу К 297/24 од 30.07.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1н 605/25 од 09.12.2025. године, у седници већа одржаној дана 23.04.2026. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бојана Стевановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу К 297/24 од 30.07.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1н 605/25 од 09.12.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу К 297/24 од 30.07.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године која ће се извршити по правноснажности пресуде, у просторијама у којима станује уз примену електронског надзора, с тим да ће суд, уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора.

На основу одредбе члана 89а Кривичног законика према окривљеном је изречена мера безбедности забране приближавања оштећеној ББ на удаљености мањој од 50 метара и окривљеном је забрањен приступ у простор око места становања или места рада оштећене и забрањено је даље узнемиравање оштећене, односно даља комуникација са оштећеном у

трајању од 1 (једне) године рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено на издржавању казне не урачунава у време трајања ове мере.

Истом пресудом окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 7.000,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, као и да у корист буџетских средстава суда и ОЈТ у Пожаревцу, плати настале трошкове кривичног поступка, о чијој ће висини суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1н 605/25 од 09.12.2025. године делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА преиначена је пресуда Основног суда у Пожаревцу К 297/24 од 30.07.2025. године, само у делу одлуке о казни, па је окривљени АА због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осуђен на казну затвора у трајању од 10 (десет) месеци и истовремено је одређено да ће се иста извршити у просторијама у којима окривљени станује, без примене електронског надзора, које просторије окривљени не сме напуштати, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора, док је жалба браниоца окривљеног у преосталом делу одбијена као неоснована и првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Бојан Стевановић због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1), 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд поводом поднетог захтева за заштиту законитости донесе одлуку сходно члану 492. став 1. тачка 1) или 2) ЗКП. Предложио је да се извршење правноснажне пресуде одложи или прекине.

Врховни суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног АА, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА, суштински истиче да се правноснажне пресуде заснивају на незаконитим доказима, на којима се према одредбама Законика о кривичном поступку не могу заснивати, и то на исказима оштећене ББ, ћерке окривљеног, која је као привилеговани сведок одбила да сведочи, што према наводима захтева, није ни констатовано у побијаној пресуди.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, Врховни суд оцењује као неосноване, из следећих разлога:

Наиме, из списка предмета произилази да је оштећена ББ на главном претресу одржаном дана 04.06.2025. године, изјавила да не жели да сведочи у поступку који се води против њеног оца – окривљеног АА, користећи се својим правом из члана 94. став 1. ЗКП, након чега су њени ранији искази дати у поступку пред ОЈТ у Пожаревцу и на главном претресу, решењем Основног суда у Пожаревцу К 297/24 од 04.06.2025. године, издвојени из списка. При томе, супротно наводима браниоца, првостепени суд је у образложењу пресуде (страна 6. други пасус), јасно навео да је оштећена ББ, одбила да сведочи у поступку, па како из списка предмета несумњиво произилази да ранији искази оштећене ББ, нису ни прочитани, нити изведени као доказ на главном претресу, нити су цењени приликом доношења побијане пресуде, то је, очигледно да се правноснажна пресуда на тим исказима не заснива.

Из изнетих разлога, Врховни суд налази да се неосновано у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА правноснажне пресуде побијају због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Као разлог подношења захтева за заштиту законитости, бранилац окривљеног наводи и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, док осталим наводима захтева, оспорава правилност утврђеног чињеничног стања и оцену изведених доказа, указујући на наводни недостатак доказа о кривици окривљеног и потребу примене начела из члана 16. став 5. ЗКП, из чега произилази да бранилац окривљеног, правноснажне пресуде побија због повреде члана 440. ЗКП.

Поред овога, наводи захтева којима се указује да приликом доношења одлуке нижестепених судова везано за кривичну санкцију, нису узете у обзир личне и породичне прилике окривљеног, због чега је казна на коју је окривљени осуђен сувише строга, по оцени Врховног суда, представљају повреду одредбе члана 441. став 1. ЗКП.

Међутим, како одредбом члана 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП и повреда одредби чланова 440. и 441. став 1. ЗКП, то се Врховни суд у разматрање и оцену, захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, у овом делу, није упуштао.

Са изнетих разлога, Врховни суд, је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић